

זו מבני אדם, אלא כפי שלא יסטו מדרכיו ולא יבטחו באותה חכמה וישפחו אותו.

בשבאתי ואמרתי את הדברים הללו לפני רבי שמעון, אמר, ודאי שחכם היה. ובה ראה, אין עשב ועשב שגולד בארץ שלא היתה בו חכמה רבה וכחו בשמים רב. בא וראה מן האזוב, שפכל מקום שרצה הקדוש ברוך הוא לטהר את האדם, הוא נטהר באזוב. מה הטעם? משום שיתעורר פחו שלמעלה שנפקד עליו, שהרי כשמתעורר אותו הפח שנפקד עליו, הוא מבער רוח הטמאה ונטהר האדם. ועליך אני אומר, ברוך הרחמן שהצילך!

אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים. מה זה כנפי נשרים? אמר רבי יהודה, ברחמים, שכתוב (דברים לב) כנשר יעיר קנו וגו'. והינו סוד הכתוב שאמר רבי שמעון, דרך הנשר בשמים. מה זה בשמים? ברחמים. מה הנשר נמצא ברחמים על בניו ודין לאחרים - כך הקדוש ברוך הוא נמצא ברחמים לישראל, ובדין אל עמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות.

רבי אלעזר היה הולך מקפוטקיא ללוד, והיו הולכים עמו רבי יוסי ורבי חייא. קמו באור, כשהאיר היום, והיו הולכים. אמר רבי חייא, ראיתי את הפסוק הזה שכתוב (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן. הרי אריה בימין, שור משמאל. נשר באיזה מקום מקומו?

אמר לו רבי אלעזר, במקום שיעקב (נ"א דיעקב) שהיונק שריו. מה הטעם?

קדשא בריך הוא חכמתא דא מבני נשא, אלא בגין דלא יסטון מארחוי, ולא יתרחיצו בההיא חכמתא וינשון ליה.

בר אתינא, ואמינא הני מלי קמיה דרבי שמעון, אמר ודאי חפימא הוה. ותא חזי, לית עשבא ועשבא דאתייליד בארעא, דלא הוה ביה חכמתא סגיאה, וחיליה בשמיא סגיאה. תא חזי, מן אזובא. דבכל אתר דבעי קדשא בריך הוא לדפאה לבר נש, באזובא מתדכי. מאי טעמא. משום דיתער חיליה דלעילא דאתפקדא עלוי, דהא ההוא חילא דאתפקדא עלוי כד אתערא, מבערא רוח מסאבא, ואתדפי בר נש. ועלך אמינא בריך רחמנא דשזבך.

אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים. (שמות יט) מאי כנפי נשרים. אמר רבי יהודה ברחמי. דכתיב, (דברים לב) כנשר יעיר קנו וגו'. והיינו רזא דאמר ר' שמעון, (משלי ל) דרך הנשר בשמים. מאי בשמים. ברחמי. מה נשר אשתכח ברחמי על בנוי, ודינא לגבי אחרנין. כך קדשא בריך הוא אשתכח ברחמי לגבי ישראל, ודינא לגבי עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות.

רבי אלעזר, הוה אזיל מקפוטקיא ללוד, והוה אזיל ר' יוסי ור' חייא עמיה, קמו בנהורא, פד נהיר יממא, והוו אזלי. אמר ר' חייא, חמינא האי קרא דכתיב, (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן הא אריה בימינא, שור משמאל, נשר באן אתר דוכתיה.

אמר ליה ר' אלעזר, באתרא (נ"א דיעקב) דיניקא שריא. מאי טעמא. משום דנשר בכלא

משום שגשר נמצא בכל - רחמים
לכניו, ודין אל אחרים. כף
הקדוש ברוך הוא - מוביל את
ישראל ברחמים, ובדין אל
אחרים, שכתוב ואשא אתכם על
כנפי נשרים, וכתוב כנשר יעיר
קנו.

כנני לנו שגשר נקרא רחמים?
שכתוב (משלי ל) דרך הנשר
בשמים. בשמים ממש. ולכן
אריה לימן, שור לשמאל, נשר
ביניהם, ואוחז אותם. אדם פולל
את כלם, והכל נכללו בו, שכתוב
ועל דמות הפסא דמות כמראה
אדם עליו מלמעלה.

ויהי ביום השלישי וגו'. רבי אבא
פתח, (שיר ח) אחות לנו קטנה
ושדים אין לה מה נעשה
לאחותנו ביום שידבר בה. אחות
לנו קטנה - זו כנסת ישראל
שנקראת אחות לקדוש-ברוך-
הוא. ושדים אין לה - הינו
ששנינו, בשעה שקרבו ישראל
להר סיני, לא היה בהם זכיות
ומעשים טובים להגן עליהם,
שכתוב ושדים אין לה, שהרי הם
התקוין והיפי של האשה, ואין יפי
של אשה אלא הם. מה נעשה
לאחותנו - מה יעשה ממנה
בשעה שהקדוש ברוך הוא יתגלה
בהר סיני לדבר את דברי התורה
ותפרח מהם נשמתם.

אמר רבי יוסי, באותה שעה
שקרבו ישראל להר סיני באותו
לילה ונשלמו, שלשה ימים שלא
הזדונו לנשותיהם, באו מלאכים
עליונים וקבלו את ישראל
באחזה. אותם מלאכים למעלה,
וישראל מלאכים מלמטה. הם
מקדשים את השם העליון
למעלה, וישראל מקדשים את
השם העליון למטה.

והתעטרו ישראל בשבעים
כתרים באותו לילה, ומלאכים

אשתכח, רחמי לכנוי, דינא לגבי אחרנין. כף
קדשא בריך הוא, אוכיל לון לישראל ברחמי.
ובדינא לגבי אחרנין, דכתיב ואשא אתכם על
כנפי נשרים. וכתיב כנשר יעיר קנו.

כנני דנשר רחמי אקרי. דכתיב דרך הנשר
בשמים. בשמים ממש. ובגני כף אריה
לימינא. שור לשמאלא. נשר בינייהו ואחיד
לון. אדם כליל פלהו, וכלא אתפלילן ביה,
דכתיב ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם
עליו מלמעלה.

ויהי ביום השלישי וגו'. ר' אבא פתח, (שיר השירים
ח) אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה
נעשה לאחותנו ביום שידבר בה. אחות לנו
קטנה, דא כנסת ישראל, דאקרי אחות
לקודשא בריך הוא. ושדים אין לה, היינו
דתנינן, בשעתא דקריבו ישראל לטורא דסיני,
לא הוה בהון זכוון, ועובדין טבין, לאגנא
עלייהו, דכתיב ושדים אין לה. דהא אינון
תקונוא ושפירו דאתתא, ולית שפירו דאתתא
אלא אינון. מה נעשה לאחותנו. מה יתעביד
מינה, בשעתא דקודשא בריך הוא, יתגלי
בטורא דסיני, למללא בפתגמי אורייתא,
ויפרח נשמתהון מנייהו.

אמר ר' יוסי. בההוא שעתא דקריבו ישראל
לטורא דסיני, בההוא ליליא ונגהי,
תלתא יומין דלא אזדונו לאנתתייהו, אתו
מלאכין עלאין, וקבילו לישראל באחווה.
אינון מלאכין לעילא, וישראל מלאכין
לתתא. אינון מקדשין שמא עלאה לעילא,
וישראל מקדשין שמא עלאה לתתא.

ואתעטרו ישראל בשבעין כתרין בההוא
ליליא. ומלאכי עלאי הוו אמרי
אחות לנו קטנה ושדים אין לה, דלית בהו